

JÁNOSY ISTVÁN:

Akrobatika

Firincnek

Fesd lelkem falára fényes álmodat
te fél-Harlekin, fél-Kalibán!
Többemelet fenn-ségbe feszített
kötélen az abszurd táncos
magasba lendít egy pucér lányt,
tótágast lebegőt,
aki tán emlékezete
valami lánynak,
aki eltűnt a múlt opálködében,
vagy tán sose jelent meg.
És képtelenül kilendülve ferdén
a ferdén lebegőt
egyensúlyozza az élet-halál-póz
mágikus kristály-büvöletében.

Igy táncolunk végig
az ébrenlét, s álom határán:
Harlekin-Gulácsy fuvoláz hozzá,
Krúdy brummog, Rudnay álmodik,
töppedten tűnődik Nagy Balog.

Mint kék villám, vakít a lánytest
s ellobban a harlekin.